

nu, ehuru med grämelse, nödsakad att blunda för utvandringarne hvilka numer företages i massa. Det förundrar måhända Herr Senatorn att ställningen inom Wasa län är så bedröflig jag skildrat fastän länet delvis välsignades med godt år. Förhållandet är dock lätt förklarligt då man besinnar att allmogen under de föregående åren åsamkat sig skulder till otroligt belopp och dessa i flesta fall skoningslöst indrifvits der något funnits att taga. Beviljas ej anstånd med kronoresters indrifning till slutet på året, blir eländet rågad. Att exekutift indrifva den minsta fordran är numera nära nog omöjligt. Wid de på Kansliet försiggående hemmansauktionerne betalas, i de få fall då köpare infinna sig, tiondedelen af lägenhetens värde. Kor och hästar gå för 6 a 10 mark och en mängd hemman träffas der hvarken boskap eller annan lösegendom finnes.

10

Hela Lappo, delar af Ilmola, Kuortane och Pedersö härad är saknad af vårutsäde. Närmare såningstiden ernar jag besöka nämnde trakter för att, efter noga undersökning om verkliga förhållandet, verkställa fördelning af utsäde hvarom underdånig framställning med snaraste afgår.

Det gör mig ondt att nödgas oro Herr Senatorn med uppdukande af en så mörk tafla om tillståndet inom länet, men då bot sökes mot ett ondt måste det onda framhållas sådant det är.

20

Ödmjukast anhåller jag att blifva underrättad om utsigt förefinnes att få det föreslagna Ilmola arbetet i gång äfvensom att i år få använda de i framställningen af den 15:de Februari begärda 2 000 mark till upprensning af Jalasjärvi bäck.

Med utmärktaste högaktning har jag äran teckna

Wälborne Herr Senatorns
ödmjukaste tjänare
C. G. Wrede

30

Nikolaistad den 4:de April 1867

695 *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 13.IV
1867
HUB, JVS handskriftssamling*

Välborne Herr Senator.

40

Främst måste jag framföra min hjertligaste tacksägelse för den vänskap och gästfrihet, med hvilka jag under min sednaste, i så många afseenden intressanta och lärrika, vistelse i hufvudstaden blifvit bemött, och straxt derefter, för Herr Senatorns fortfarande beredvilighet att skyndsamt hjälpa våra nödställda häruppe med utsäde och annat som till lifvets uppehålle tarfvas,

Uti min, med sednaste post afgangna hemställen, har jag försökt att i korthet framställa vår belägenhet och har dertill icke mycket att tillägga. Vårutsäde förefanns sistlidne höst nästan öfverallt, men de skuldsatte bönderna hafva varit tvungne att derutaf mycket föryttra och äro nu, på åtskilliga ställen, i full fart att stilla hungern med återstoden. Någon allmännare brist borde dock, enligt min åsigt, icke uppkomma, då man nu blir i tillfälle att med 2 000 å 3 000 tunnor komma de mest nödställda landsorterna till hjälp. Åbo kornet reserveres af mig åt de närmast kusten belägne Kapellerne af Salo och Uleå

50

härader, i händelse desamma, hvilket också troligt är, framdeles närmare in på våren begära understöd; då hafran måste sås mycket tidigt, så torde det blifva för sent att med öppet vatten hitsända af detta sädesslag.

40 000 Mark till Allmänna arbeten är under nuvarande förhållanden i länet en mycket ringa summa och jag såge gerna, att densamma om möjligt blefve förhöjd med 10 000 Mark – isynnerhet som jag hoppas att af de till utgift beviljade inalles omkring 3 500 tunnorna spannmål kunna inbespara omkring en tredjedel. När arbetsförtjenst hos de
 10 besuttne saknas, så strömmar så mycket folk till de allmänna arbetsstationerna, att anslag om 5 000 Mark förtäres på 10 dagar, hvilket sistlidet år bokstafligen inträffade på Oulais-Ylivieska vägabyggnaden. Dagspenningen är visserligen mycket låg, men arbetarne finna ändå utväg att något deraf inbespara, så att de ännu hafva föda för en liten tid framåt efter arbetets slut. Sjelfva de af mig föreslagne arbetena äro alla af ostridig nytta, hvarförutom en väg i våra trakter icke allenast omedelbart förmedlar Kommunikationen utan äfven medelbart befordrar odlingen af landet: går den öfver mossor, så torrlägges dessa genom
 20 landsväga- och deras afloppsdiken; efter par, tre År ser man redan vägen inhägnad på båda sidor och snart uppstå äfven torp och backstugor; byarne slippa lättare ut till sina utängar och mæra dylikt.

Med Kronouppbördén går det trögt – omkring 200 000 Mark torde hafva influtit och snart få vi väl mera till, men detta blir först hälften,

Vid Summariska redovisningens afgifvande blir jag väl tvungen att begära tillstånd till några afkortningar vid afhållande restransakningar.

Undras hvad det kunnat vara för en Korrespondans i Dagbladets N:o 83, efter GeneralGuvernören tyckes hafva tagit i saken så ifrigt? Att dömma af Herr Senatorns försista telegramm, förmodar jag att det
 30 gäller Lappmarkerna, men man bör icke glömma att folket derstädes, å la lettre, är vänjdt att svälta.

Efter vanligheten har jag varit vidlyftig och skyndar därför att sluta.

Med utmärktaste högaktning och uppriktigaste tillgifvenhet, har jag äran teckna mig

Välborne Herr Senatorns
 Ödmjukaste tjenare
 G. v. Alfthan

Uleåborg den 13 April 1867.

40

696 G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 2.V 1867
 HUB, JVS handskriftssamling

Välborne Herr Senator.

Så förödmjukande det än må kännas att vara tvungen att tigga om understöd och undsättning, har jag icke kunnat underlåta att med sista posten förnya min hemställan om hitsändande med första öppet vatten,
 50 af något Korn till utsäde ifrån södra Finland. Behofvet är större än jag kunnat föreställa mig, ty i de olycksaliga landsorter som ligga åt Kuopio sidan äro nästan alla förråder slut, hvarpå jag i dessa dagar haft ett sorgligt bevis, enär Gestilä och Frantzila församlingars ombud upplyst, att de flesta gårdar icke hade något korn att deponera i stället för den råg, som dem ifrån magasinerna blifvit lofvad. Kornutsädets